

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6Csp/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5422200773
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2022:5422200773.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín, sudkyňou JUDr. Janou Veselou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného spoločnosťou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: V. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX F. nad Y. XXX, o zaplatenie X.XXX,XX eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.599,20 eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 24.03.2021 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca m á voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 23,02%.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 21.06.2022, žalobca žiadal, aby súd žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 2.654,58 eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.913,62 eur od 24.03.2021 do zaplatenia.

2/ Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka dňa 23.03.2021 medzi postupcom B. (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným v zmysle zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov dňa 02.07.2018 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“), pričom k samotnému uzatvoreniu zmluvy došlo elektronicky prostredníctvom služby Internetbanking pomocou tzv. bezpečnostného predmetu (GRID kartou, SMS kľúčom, alebo elektronickým osobným kľúčom (EOK), a to priamo cez kanál Internetbanking-u alebo prostredníctvom nahrávaných čítacích hlášok (v prípade ak sa zmluva uzatvára prostredníctvom telefónneho rozhovoru). Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z.

o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy a § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník k 01.12.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 2.654,58 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.913,62 eur, z riadneho úroku vo výške 664,8 eur, z úroku z omeškania vo výške 52,16 eur a z poplatkov vo výške 24,- eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dňa vyhotovenia žaloby nevykonával žiadne úhrady. Žalovaná suma k dnešnému dňu predstavuje sumu vo výške 2.654,58 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 1.913,62 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 664,80 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 52,16 eur a z neuhradených poplatkov vo výške 24,- eur. Pokiaľ ide o požadovaný úrok z omeškania, žalobca ho odôvodnil citáciou § 369 ods. 1 a 3 Obchodného zákonníka, ako aj § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. s tým, že v konaní si uplatňuje úrok z omeškania dňom 24.03.2021, ktorý je dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Vo vzťahu k uplatneným zmluvným úrokom k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany, žalobca poukázal na čl. 2 ods. 2 a čl. 3 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej už len ako „CSP“) a v tejto súvislosti na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018, ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17, ktorý je obsiahnutý v právnej vete rozhodnutia: „v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.“

3/ Žalovanému bola žaloba (vrátane príloh) doručená dňa 02.08.2022, a to spolu s uznesením č. k. 6Csp/20/2022-80 zo dňa 27.07.2022, ktorým bol vyzvaný, aby sa v lehote 10 dní od doručenia žaloby k nej písomne vyjadril, a to či žalobcom uplatnený nárok uznáva alebo nie a v prípade, že ho neuznáva, nech uvedie vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, označí a predloží ďalšie dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

4/ Žalovaný sa v lehote 10 dní, stanovenej vyššie uvedeným uznesením, od jeho doručenia a ani následne, až do dňa vyhlásenia tohto rozsudku, k žalobe nevyjadril.

5/ Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 27.10.2022, na ktoré predvolal obe strany sporu (žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu). Právny zástupca žalobcu predvolanie na pojednávanie prevzal dňa 29.09.2022, pričom v podaní, doručenom súdu dňa 20.10.2022, svoju neúčast na pojednávaní ospravedlnil s tým, že súhlasí s rozhodnutím o veci v jeho neprítomnosti, ako aj v neprítomnosti žalobcu. Žalovaný predvolanie na pojednávanie prevzal dňa 30.09.2022 a o odročenie pojednávania nežiadal. Vzhľadom na to, že strany sporu boli riadne a včas predvolané a žiadna z nich o odročenie pojednávania nežiadala, súd pojednávanie vykonal v ich neprítomnosti.

6/ S predvolaním na pojednávanie súd žalobcu vyzval, aby oznámil výšku úhrad žalovaného do zosplatnenia úveru, pokiaľ je iná ako výška úhrad 405,73 eur vypočítaná súdom z predloženej platobnej histórie. Žalobca v podaní, súdu doručenom dňa 14.10.2022 oznámil, že žalovaný z úverovej zmluvy čerpal 2.000,- eur a uhradil sumu 400,80 eur tak, že 17.08.2018, 17.09.2018, 17.10.2018, 17.11.2018, 17.12.2018, 21.01.2019, 17.02.2019, 17.03.2019, 24.04.2019 a 17.05.2019 zaplatil platbu 40,08 eur,

t.j. zaplatil ju celkovo 10 krát. V tomto podaní žalobca zopakoval, že dňa 23.03.2021 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku z úverovej zmluvy v celkovej výške 2.654,58 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.913,62 eur, z poplatkov vo výške 24,- eur, z riadneho úroku vo výške 664,80 eur, z úroku z omeškania zmluvného vo výške 23,40 eur a z úroku z omeškania vo výške 28,76 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok.

7/ Pred pojednávaním žalobca súdu doručil vyjadrenie, v ktorom uviedol, že nárok uplatnený podanou žalobou preukázal predloženými dôkazmi v celom rozsahu a medzi stranami nie sú sporné ani žiadne skutkové tvrdenia, v dôsledku čoho je potrebné všetky žalobcom tvrdené skutočnosti v tomto konaní považovať v súlade s § 151 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) za nesporné. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že žalovaný bol pred postúpením pohľadávky zo strany právneho predchodcu žalobcu v nepretržitom omeškaní so splácaním čo i len časti tohto záväzku po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní a pohľadávka bola ku dňu jej postúpenia v celom rozsahu splatná. Právny predchodca žalobcu taktiež v súlade s právnymi predpismi pred poskytnutím úveru s odbornou starostlivosťou preskúmal schopnosť spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Žalobca ďalej dodal, že súd v priebehu konania neprezentoval pred stranami sporu žiadnu skutočnosť ako spornú, ani nevyzval žalobcu na preukázanie skutočností, ktoré by vnímal ako sporné, v dôsledku čoho žalobca nadobudol objektívne očakávanie, že súd považuje žalobou uplatnený nárok za dôvodný v celom jeho rozsahu a nemá preto ani dôvod produkovať ďalšie dôkazy, ktoré by preukazovali takto riadne preukázaný nárok a navyšovať tak vzniknuté trovy právneho zastúpenia. Iné rozhodnutie, ako vyhovie žalobe v celom rozsahu, by za uvedeného stavu predstavovalo prekvapivé rozhodnutie, ktorým by bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces, nakoľko súd doposiaľ nepostupoval v zmysle § 181 ods. 2 CSP a neprezentoval spornosť takýchto skutočností, na základe čoho by žalobcovi umožnil v súlade so zásadou kontradiktórnosti právne argumentovať, prípadne doplniť skutkové tvrdenia a predložiť ďalšie dôkazy, ktoré sa v tomto štádiu konania nejavia žalobcovi ako významné pre priznanie ním uplatneného nároku, nakoľko žalobca nemal možnosť získať vedomosť o vnímaní rozhodujúcej skutočnosti súdom ako spornej, a zároveň dôvod na označenie ďalších dôkazov v tomto smere. Podľa uznesenia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 8Co/172/2020 z 19.01.2021: Požiadavka na dôslednom zachovaní kontradiktórnosti konania má zabrániť vydaniu prekvapivého rozhodnutia, ktoré súd založí na neaplikovaní právnej domnienky o nespornosti skutkových tvrdení. Bez vytvorenia procesnej príležitosti strane v prvoinštančnom konaní kontradiktórne sa vyjadriť a právne argumentovať, prípadne doplniť skutkové tvrdenia, či predložiť nové dôkazy, ktoré sa z jej hľadiska nejavili ako významné, dochádza k porušeniu princípu právnej istoty a predvídateľnosti práva. Princíp kontradiktórnosti je nevyhnutné v prvoinštančnom konaní dodržať i so zreteľom na to, že v odvolacom konaní má strana v dôsledku účinkov sudcovskej a zákonnej koncentrácie už len obmedzené možnosti na uplatňovanie nových skutkových tvrdení a na predkladanie nových dôkazov (§ 366 C.s.p.). Podľa rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17CoCsp/52/2020 z 25.02.2021: Žalovaná v priebehu konania nijako nespochybovala žalobcom uplatnený nárok, a to ani čo do základu, ani čo do výšky. Podľa § 151 ods. 1 a 2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné. V civilnom sporovom konaní platí, že vykonávaniu dôkazov predchádza identifikácia skutkových tvrdení strán sporu na sporné a nesporné. Dokazovanie vykonáva súd prvej inštancie iba v prípade sporných skutkových tvrdení strán sporu a, naopak, nevykonáva dokazovanie na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán sporu. Citované ustanovenie § 151 CSP kladie na účinné popretie skutkových tvrdení protistrany kvalitatívne nároky pod podmienkou ich neúčinnosti. Popretie skutkových tvrdení protistrany musí byť podporené uvedením vlastných tvrdení o predmetných skutkových okolnostiach. Stranu sporu zaťažuje procesné bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany. Ak strana sporu neunesie bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany, nastupuje ako procesný následok uplatnenie domnienky, že skutkové tvrdenia protistrany sú nesporné. Keďže v priebehu konania žalovaná nijakým spôsobom nepoprela skutkové tvrdenie žalobcu o tom, že uzatvorila úverovú zmluvu, titulom ktorej nevrátila istinu vo výške žalovanej sumy 1.002,05 eur, boli tieto skutkové tvrdenia žalobcu nesporné. Takéto nesporné skutkové tvrdenia musia tvoriť základ zisteného skutkového stavu veci, z ktorého súd vychádza aj pri meritórnom rozhodnutí. Vzhľadom na tieto závery je potrebné zmeniť napadnuté rozhodnutie. Žalovaná titulom úveru nevrátila žalobcovi čerpanú istinu vo výške 1.002,05 eur, a preto je povinná túto sumu žalobcovi zaplatiť.

8/ Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie listinami, ktoré do spisu predložil výlučne žalobca, keď žalovaný bol v konaní úplne pasívny.

9/ Na tomto mieste súd, vzhľadom na argumentáciu žalobcu obsiahnutú v jeho podaní uvedenom v odseku 7 odôvodnenia uvádza, že „pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená)“. Túto právnu vetu obsahuje uznesenie ÚS SR sp. zn. I.ÚS 246/2019.

10/ Súd sa s týmto právnym názorom ústavného súdu zhoduje a preto z neho vychádza.

11/ Zo skutkových tvrdení žalobcu uvedených v žalobe, ktoré žalovaný v spore nijako nerozporoval vyplynul záver, že žalovaný uzavrel so B. (ďalej len ako „“) dňa 02.07.2018 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, pričom k samotnému uzatvoreniu zmluvy došlo elektronicky prostredníctvom služby Internetbanking. Žalobca k tomu doplnil, že k uzavretiu zmluvy došlo priamo cez kanál Internetbankingu alebo prostredníctvom nahrávaných čítacích hlášok (v prípade ak sa zmluva uzatvára prostredníctvom telefónneho hovoru). Vo vzťahu k tomuto tvrdeniu, týkajúceho sa faktického spôsobu elektronického uzavretia zmluvy, súd konštatuje, že je neúplné a tým neurčité, pretože z neho jednoznačne nevyplýva, či zmluva bola uzavretá telefonicky alebo priamo cez kanál Internetbankingu. Vzhľadom k tomu nebolo možné, aby (napriek tomu, že žalovaný toto tvrdenie nepoprel) súd prijal záver o konkrétnom spôsobe uzavretia úverovej zmluvy. Súd sa pritom nezhoduje s argumentáciou žalobcu, že súd má v priebehu konania prezentovať pred stranami sporu sporné skutočnosti a vyzvať žalobcu na preukázanie skutočností, ktoré by vnímal ako sporné, resp. postupovať podľa § 181 ods. 2 CSP, pretože žalobcovi musí byť umožnené právne argumentovať, prípadne doplniť skutkové tvrdenia a predložiť ďalšie dôkazy. Podľa názoru súdu, súd má takúto povinnosť len vtedy, ak vykonáva pojednávanie, resp. ešte predtým predbežné prejednanie sporu, kde mu CSP ukladá, aby uviedol, ktoré skutkové tvrdenia sú sporné a ktoré nesporné (§ 181 ods. 2 CSP). Ak súd uvedie ktoré konkrétne tvrdenia sú sporné, strany majú možnosť k tomuto právne argumentovať buď priamo na pojednávaní (resp. predtým na predbežnom prejednaní sporu) a v prípade, že strana sporu alebo jej zástupca nie sú schopní predniesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia a označiť alebo predložiť dôkazy na ich preukázanie na pojednávaní (na predbežnom prejednaní sporu), súd im môže určiť lehotu na dodatočné splnenie tejto povinnosti (§ 181 ods. 4 CSP). Zo žiadnych ustanovení CSP nemožno vyvodiť, že ak sa strana sporu alebo jej zástupca na pojednávanie nedostavia a súd nepovažuje nárok za úplne tvrdený a preukázaný, že by súd mal potom tejto strane dať možnosť sa k tomu vyjadriť, doplniť skutkové tvrdenia a predložiť dôkazy. Právny názor žalovaného, podľa názoru súdu popiera princípy, na ktorých je CSP postavený, a to: 1. zodpovednosť strany sporu za unesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena bez ingerencie súdu (až na výnimky tzv. slabších strán akou je napríklad spotrebiteľ, či zamestnanec), 2. prejednanie vecí v čo najkratšom čase, t.j. rozhodnúť vec, pokiaľ možno na jedinom pojednávaní. Tým, že sa žalobca pojednávania nezúčastní (hoci súd chápe, že tým v prípade svojho úspechu znižuje nákladnosť sporu pre žalovanú stranu), pripravuje sa o možnosť vyjadriť sa k záverom súdu o spornosti/nespornosti tvrdení a tiež o možnosť prípadne žiadať poskytnutie lehoty na doplnenie svojich tvrdení, či dôkazov a pre tento účel pojednávanie žiadať odročiť. Nevyužitie tejto možnosti žalobcom však neznamená, že jeho aktivitu, resp. neaktivitu má nahradiť súd (vyzývať ho na doplnenie skutkových tvrdení a dôkazov, ktoré nie sú v prípade spotrebiteľských sporov nevyhnutné pre rozhodnutie o veci). V takomto prípade by sa prenášalo bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno na súd, k čomu v spotrebiteľských sporoch môže dôjsť len vo vzťahu k strane sporu, ktorá je spotrebiteľom a nie dodávateľom, ako je tomu v prípade žalobcu.

12/ V prejednávanej veci súd na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 27.10.2022 uviedol, ktoré skutkové tvrdenia sú sporné a ktoré sa považujú za nesporné. Súd tiež uviedol, že vykoná všetky navrhnuté dôkazy (keď vykonanie ďalších dôkazov, ktoré navrhnuté neboli súd nepovažoval za potrebné) a napokon aj svoje predbežné právne posúdenie. Nakoľko pojednávania sa nikto nezúčastnil, nikto ani nežiadal o poskytnutie lehoty v zmysle § 181 ods. 4 CSP a súd tak o veci na tomto pojednávaní rozhodol.

13/ Ako už bolo uvedené súd vychádzal z toho, že žalovaný uzavrel so B. úverovú zmluvu elektronicky. Keďže nebolo možné vychádzať z nedostatočného skutkového tvrdenia žalobcu o aký typ elektronickej formy išlo, súd ohľadne tejto skutočnosti vychádzal z výsledkov dokazovania. Z dokazovania je zrejme, že B. dňa 02.07.2018 vystavila „Potvrdenie o uzatvorení zmluvy, v ktorom potvrdzuje, že dňa 02.07.2018

akceptáciou návrhu klienta V., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. (t.j. žalovaného) došlo k uzatvoreniu zmluvy, na základe ktorej bol dlžníkovi poskytnutý splátkový úver č. XXXXXXXXXXXX vo výške 2.000,- eur, spotrebný úver na čokoľvek, s fixnou úrokovou sadzbou 19,50% ročne v deň uzatvorenia zmluvy, po zohľadnení zľavy 18% p. a. v deň uzatvorenia zmluvy. V potvrdení je ďalej uvedené, že úver bude poskytnutý jednorázovo na tam uvedený účet. Taktiež je v potvrdení uvedená výška splátky 40,08 eur mesačne so splatnosťou 17. dňa v kalendárnom mesiaci s tým, že výška poslednej splátky úveru je uvedená v splátkovom kalendári, so splatnosťou prvej splátky 17.08.2018, konečnou splatnosťou 17.07.2026 a počtom splátok 96. Napokon je v potvrdení uvedená RPMN 19,88% (ako aj predpoklady použité na jej výpočet) a celková čiastka spojená s úverom 3.846,17 eur a tiež, že potvrdenie o uzatvorení zmluvy zahŕňa iba základné podmienky úveru, pričom ostatné práva a povinnosti sú dohodnuté v zmluve (č. I. 27 spisu).

14/ Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom dňa 02.07.2018, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

15/ Podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom dňa 02.07.2018, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe.

16/ Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom dňa 02.07.2018, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p).

17/ V danom prípade bola síce zmluva uzavretá elektronicky, avšak žalobca nepreukázal, že návrh žalovaného, ktorý B. akceptovala potvrdením zo dňa 02.07.2018 (č. I. 27 spisu) bol urobený v takej elektronickej forme, ktorá spĺňa požiadavku písomnej formy v zmysle § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého je písomná forma zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronicou pečaťou.

18/ Odhliadnuc od uvedeného je však podstatné to, že ak by aj návrh žalovaného na uzavretie úverovej zmluvy spĺňal požiadavku písomnej formy, tak žalobca nielenže netvrdil, ale najmä nepreukázal, že náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p) zákona č. 129/2010 Z. z. potrebné k tomu, aby išlo o úver s úrokmi a s poplatkami, tento návrh obsahoval. Súd si pritom vie len ťažko predstaviť to, že ak mal žalovaný navrhovať uzavretie úverovej zmluvy telefonicky, že by vedel a mohol v návrhu uviesť výšku úrokovej sadzby, výšku RPMN, či celkovej čiastky spojenej s úverom. Napokon je tu i ďalšia podružná skutočnosť majúca za následok bezúročnosť a "bezpoplatkovosť" úveru: ani v písomnom potvrdení B. zo dňa 02.07.2018 nie je uvedená doba trvania zmluvy a výška poslednej splátky úveru, keď potvrdenie odkazuje na splátkový kalendár, ktorý je síce nadpísaný ako „príloha“ (č. I. 28-29 spisu), ale

z obsahu potvrdenia nevyplýva, že by malo ísť o súčasť tohto potvrdenia, resp. zmluvy. Inak povedané chýba inkorporácia tohto kalendára do zmluvy.

19/ Nakoľko súd úver poskytnutý žalovanému B. dňa 02.07.2018 vo výške 2.000,- eur (ktorá skutočnosť nebola v konaní sporná) vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie doposiaľ nesplatenej istiny úveru. Žalovaný podľa vyjadrenia žalobcu, ktoré mal žalovaný možnosť rozporovať najneskôr na pojednávaní, uhradil spolu 400,80 eur. Vzhľadom na uvedené zostatok istiny úveru predstavuje 1.599,20 eur.

20/ Ako už bolo uvedené, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 17.07.2026, žalovaný však prestal so splácaním pravidelných mesačných splátok po 17.05.2019, pričom takto zaplatil len prvých desať dohodnutých splátok. V Produktových obchodných podmienkach pre hypotekárne a splátkové úver B. účinné od 01.01.2015, na ktoré odkazuje potvrdenie B. zo dňa 02.07.2018 (ktoré týmto boli, na rozdiel od splátkového kalendára do zmluvy inkorporované, teda stali sa súčasťou zmluvného vzťahu), konkrétne v čl. 8 odsek 8.1. písm. a) je uvedené, že za prípad porušenia sa považuje omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky banky viac ako 3 mesiace. V predmetnom odseku je zároveň uvedené, že ak nastane z niektorých prípadov porušenia, banka môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky a požadovať splatenie pohľadávky banky, v lehote, ktorú banka oznámi v oznámení o mimoriadnej splatnosti úveru.

21/ Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22/ Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23/ Z vykonaného dokazovania a súčasne z tvrdení žalobcu uvedených v žalobe, ktoré žalovaný nepoprel a stali sa tak nespornými, vyplýva, že B. listom zo dňa 30.10.2020 žalovaného vyzvala na uhradenie sumy 714,01 eur do 15 dní od doručenia tejto výzvy, keď ide o sumu, s ktorou je v omeškaní. Výzva obsahuje upozornenie, že ak dlžnú sumu žalovaný neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Žaloba obsahuje tvrdenie žalobcu, že žalovaný bol upozornený na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, ktoré tvrdenie žalovaný nepoprel a súd z neho vychádzal ako z nesporného. Listom zo dňa 02.12.2020 B. žalovanému oznámila vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle bodu 8.1. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery B. účinných od 01.01.2015 - omeškanie dlžníka so splácaním pohľadávky. Súčasne ho vyzvala na zaplatenie pohľadávky zo zmluvy vo výške 2.518,14 eur. Tento list bol žalovanému doručený dňa 07.12.2020 (č. l. 32, 33 a 58 spisu). Listom zo dňa 17.12.2020 B. žalovanému oznámila, že výška jeho pohľadávky je ku dňu 17.12.2020 2.516,99 eur s tým, že ak ju neuhradí, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe (č. l. 57 spisu).

24/ Súd konštatuje, že keďže bolo preukázané, že žalovaný zaplatil len prvých desať splátok a následne so splácaním úplne prestal, B. dôvodne úver predčasne zosplatnila, pričom dodržala postup vyplývajúci z § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka (z povahy veci vyplývajúcej z § 53 ods. 9 ako špeciálneho ustanovenia k § 565 pritom vyplýva, že v prípade spotrebiteľských nárokov sa posledná veta § 565 aplikovať nemôže).

25/ Následne B. zosplatnenú pohľadávku voči žalovanému postúpila žalobcovi, a to s účinnosťou medzi dátumom 23.03.2021 (deň uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok medzi B. a žalobcom) a dátumom 30.03.2021 (deň, kedy B. pre žalovaného vyhotovila oznámenie o postúpení pohľadávky). Dňa 23.03.2021 bol pritom žalovaný v omeškaní so zaplatením pohľadávky banky 91 dní (omeškanie začalo plynúť po uplynutí 15. dňovej lehoty uvedenej v okamžitom zosplatnení úveru, ktorý bol žalovanému doručený dňa 07.12.2021, t.j. od 23.12.2021). Nakoľko boli naplnené podmienky pre postúpenie pohľadávky banky na nebankový subjekt, vyplývajúce z § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov a žalobca zároveň postúpenie žalovanej pohľadávky preukázal zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE (č. l. 15 - 26 spisu), ako aj oznámením B. zo dňa

30.03.2021 o postúpení, ktoré bolo žalovanému doručené najneskôr so žalobou, súd dospel k záveru, že žalobca sa stal v dôsledku postúpenia veriteľom žalovaného z danej úverovej zmluvy a je tak v spore aktívne vecne legitimovaný.

26/ Súd tak žalovaného zaviazal, aby žalobcovi zaplatil zostatok istiny úvere v sume 1.599,20 eur, a to spolu s 5% úrokom z omeškania ročne od 24.03.2021 ako žiadal žalobca, keď žalovaný sa do omeškania s vrátením zosplatennej istiny úveru dostal už dňa 23.12.2020.

27/ Na rozhodnutie o priznaní zostatku úveru súd aplikoval § 497 Obchodného zákonníka a na rozhodnutie o 5% ročnom úroku z omeškania od 24.03.2021 do zaplataenia z priznanej istiny súd aplikoval § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

28/ V časti presahujúcej priznané nároky súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, keďže na iné nároky ako na vrátenie zostatku istiny úveru (spolu so zákonným úrokom z omeškania) žalobcovi nárok nevznikol.

29/ Nakoľko žalobe nebolo v celom rozsahu vyhovené, v spore bol úspešný aj žalovaný. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobcovi súd priznal sumu 1.599,20 eur s 5% úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 24.03.2021 do zaplataenia, ktorý úrok ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje 127,71 eur. Žalobca sa pritom domáhal zaplataenia sumy 2.654,58 eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 24.03.2021 zo sumy 1.913,62 eur, ktorý do vyhlásenia rozsudku predstavuje 152,82 eur. V percentuálnom vyjadrení je úspech žalobcu 61,51%, na základe čoho je jeho neúspech, ktorý je úspechom žalovaného 38,49% a čistý úspech žalobcu je potom 23,02%. V takomto rozsahu súd žalobcovi voči žalovanému priznal právo na náhradu trov konania, pričom o konkrétnej výške bude rozhodnuté tunajším súdom samostatným uznesením, po právoplatnosti konečného rozhodnutia o veci (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien.